

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМИ РЕСУРСАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ

© 2020 ЗАПОРОЖЕЦЬ Г. В.

УДК 330.322
JEL: D92

Запорожець Г. В. Теоретико-методичні засади управління інвестиційними ресурсами організації

Узагальнено наявні теоретико-методичні положення управління інвестиційними ресурсами організації, визначено пріоритетні джерела їх залучення та напрями підвищення ефективності використання. Встановлено, що інвестиційна діяльність є одним із найбільш важливих аспектів функціонування будь-якої комерційної організації. Вона дає можливість господарючим суб'єктам вийти з кризових ситуацій, забезпечити певний рівень конкурентоспроможності та ліквідності. При здійсненні інвестиційної діяльності організація постійно зіштовхується з вибором: інвестиційних ресурсів, інвестиційного рішення, рівнем інвестиційного ризику тощо. Тобто рішення у сфері інвестиційних проектів є достатньо жорсткими, адже експерт завжди несе відповідальність за майбутню окупність вкладених у проект коштів. Акцентовано увагу на тому, що управління інвестиційними ресурсами організації згідно з теорією управління базується на розробці певної стратегії формування інвестиційних ресурсів (фінансових, реальних, інноваційних інвестицій). Тобто визначається загальна потреба в інвестиційних ресурсах, необхідних для реалізації інвестиційної стратегії організації, та розраховується можливість формування інвестиційних ресурсів за рахунок усіх можливих джерел: власних, залучених і позикових. Зазначено, що одним важливим аспектом управління інвестиційними ресурсами організації є невизначеність показників інвестиційних проектів, яка обумовлена певними причинами: невизначеністю через відсутність інформації про повний перелік чинників, що впливають на рівень показників проекту; невизначеністю через відсутність повної інформації про прогностичні значення показників, які характеризують чинники впливу на результативність проекту; невизначеністю, яка зумовлена відсутністю інформації про кількісні залежності між чинниками впливу та показниками інвестиційного проекту. Зроблено висновок, що управління інвестиційними ресурсами організації є складним і трудомістким процесом, реалізація якого залежить від певних чинників як внутрішнього, так і зовнішнього характеру. Ефективність і результативність управління інвестиційними ресурсами організації залежать, з одного боку, від наявності науково обґрунтованої теоретико-методичної бази, з іншого – від вміння менеджменту господарюючого суб'єкта професійно використовувати отримані знання на практиці.

Ключові слова: інвестиційні ресурси, інвестиційна діяльність, управління, організація, розвиток, система.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2020-4-433-439>

Рис.: 1. **Табл.:** 2. **Бібл.:** 15.

Запорожець Ганна Володимирівна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту і публічного адміністрування, Харківський національний університет міського господарства ім. О. М. Бекетова (вул. Маршала Бажанова, 17, Харків, 61002, Україна)

E-mail: annazaporozhets2403@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-7131-6817>

УДК 330.322
JEL: D92

Запорожець А. В. Теоретико-методические основы управления инвестиционными ресурсами организации

Обобщены существующие теоретико-методические положения управления инвестиционными ресурсами организации, определены приоритетные источники их привлечения и направления повышения эффективности использования. Установлено, что инвестиционная деятельность является одним из наиболее важных аспектов функционирования любой коммерческой организации. Она дает возможность хозяйствующим субъектам выйти из кризисных ситуаций, обеспечить определенный уровень конкурентоспособности и ликвидности. При осуществлении инвестиционной деятельности организация постоянно сталкивается с выбором: инвестиционных ресурсов, инвестиционного решения, уровнем инвестиционного риска и т. д. То есть решения в сфере инвестиционных проектов являются достаточно жесткими, ведь эксперт всегда несет ответственность за будущую окупаемость вложенных в проект средств. Акцентировано внимание на том, что управление инвестиционными ресурсами организации согласно теории управления базируется на разработке определенной стратегии формирования инвестиционных ресурсов (финансовых, реальных, инновационных инвестиций). То есть определяется общая потребность в инвестиционных ресурсах, необходимых для реализации инвестиционной стратегии организации, и рассчитывается возможность формирования инвестиционных ресурсов за счет всех возможных источников: собственных, привлеченных и заемных. Отмечено, что одним важным аспектом управления инвестиционными ресурсами организации является неопределенность показателей инвестиционных проектов, которая обусловлена определенными причинами: неопределенностью из-за отсутствия информации о полном перечне факторов, влияющих на уровень показателей проекта; неопределенностью из-за отсутствия полной информации о прогностических значениях показателей, характеризующих факторы влияния на результативность проекта; неопределенностью, которая обусловлена отсутствием информации о количественных зависимостях между факторами влияния и показателями инвестиционного проекта. Сделан вывод, что управление инвестиционными ресурсами организации является сложным и трудоемким процессом, реализация которого зависит от определенных факторов как внутреннего, так и внешнего характера. Эффективность и результативность управления инвестиционными ресурсами организации зависят, с одной стороны, от наличия научно обоснованной теоретико-методической базы, с другой – от умения менеджмента хозяйствующего субъекта профессионально использовать полученные знания на практике.

Ключевые слова: инвестиционные ресурсы, инвестиционная деятельность, управление, организация, развитие, система.

Рис.: 1. **Табл.:** 2. **Библ.:** 15.

Запорожець Анна Владимировна – кандидат экономических наук, доцент, доцент кафедры менеджмента и публичного администрирования, Харьковский национальный университет городского хозяйства им. А. Н. Бекетова (ул. Маршала Бажанова, 17, Харьков, 61002, Украина)

E-mail: annazaporozhets2403@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-7131-6817>

Zaporozhets H. V. The Theoretical and Methodological Principles of Managing the Investment Resources of an Organization

The existing theoretical and methodological provisions of the organization's investment resources management have been generalized, and priority sources of their attraction together with directions of increasing efficiency of their use have been defined. Investment activity has been determined to be one of the most important aspects of any commercial organization's operation. It allows economic entities to get out of crisis situations, to ensure a certain level of competitiveness and liquidity. When carrying out investment activities, the organization is constantly faced with a necessity of choice of specific investment resources, investment decisions, the level of investment risk, etc. That is, decisions made in the sphere of investment projects are quite tough, because an expert is always responsible for the future return on the funds invested in a project. The emphasis is put on the fact that the management of investment resources of an organization according to management theory is based on the development of a certain strategy for the formation of investment resources (financial, real, innovative investments). Thus, the general need for investment resources that would be necessary for implementation of the investment strategy of organization is determined, and the possibility of forming investment resources at the expense of all possible sources: own, attracted and borrowed is calculated. It is noted that one important aspect of the organization's investment resources management is uncertainty of the investment project indicators, which is due to certain reasons: uncertainty because of the lack of information on the full list of factors influencing the level of project indicators; uncertainty due to the lack of complete information on the projections of indicators that characterize the impact on the project's indicators level; uncertainty due to the lack of information on quantitative dependencies between the influence factors and the indicators of investment project. It is concluded that the management of the organization's investment resources is a complex and labor-consuming process, the implementation of which depends on certain factors, both of internal and external nature. The efficiency and effectiveness of the management of investment resources of the organization depends, on the one hand, on the existence of a scientifically sound theoretic and methodological base, on the other hand – on the ability of management of the economic entity to professionally use the knowledge in practice.

Keywords: investment resources, investment activity, management, organization, development, system.

Fig.: 1. **Tabl.:** 2. **Bibl.:** 15.

Zaporozhets Hanna V. – PhD (Economics), Associate Professor, Associate Professor of the Department of Management and Public Administration, O. M. Beketov National University of Urban Economy in Kharkiv (17 Marshala Bazhanova Str., Kharkiv, 61002, Ukraine)

E-mail: annazaporozhets2403@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-7131-6817>

Глибока структурна перебудова національного господарства України вимагає істотного збільшення обсягу інвестицій, активізації інвестиційної діяльності та консолідації всіх джерел інвестування. Враховуючи масштаби економічних реформ в країні на перший план виходять питання залучення, розподілу та акумулювання інвестиційних ресурсів, які дадуть можливість розвитку соціальної сфери та наукомістких технологічних галузей виробництва.

У сучасних умовах розвиток національної економіки неможливий без активізації інвестування та пошуку нових джерел інвестицій. Аналіз рівня інвестиційної діяльності в Україні довів, що для формування сучасного інноваційного типу економіки необхідно збільшення кількості та якості інвестиційних ресурсів.

Від обсягів, якості інвестицій, ефективності інвестиційного процесу значною мірою залежить розвиток вітчизняної економіки, яка потребує значних коштів на реструктуризацію і підвищення ефективності її функціонування [1].

Проблемам інвестиційної діяльності присвячені праці вітчизняних багатьох вчених-економістів, таких як: О. Амоша [2], М. Белопольський [3], І. Бланк [4], В. Гриньова [5], Т. Логутова [6], М. Сімонова [7], Л. Чорна [8] та ін.

Незважаючи на значний доробок вказаних авторів, недостатньо опрацьованими залишаються питання формування та управління інвестиційними ресурсами організації в умовах макроекономічної нестабільності.

Метою дослідження є узагальнення існуючих теоретико-методичних положень управління інвестиційними ресурсами організації, визначення пріоритетних джерел їх залучення та напрямів підвищення ефективності використання.

Проблеми інвестування та підвищення ефективності інвестиційної діяльності вітчизняних суб'єктів господарювання постійно знаходяться в колі наукових інтересів як науковців, так і практиків. Це обумовлено тим, що інвестиційні ресурси дають можливість організаціям впроваджувати інноваційні технології, інноваційні форми управління виробничими процесами та сприяють соціально-економічному розвитку суспільства.

Інвестиційна діяльність є одним з найбільш важливих аспектів функціонування будь-якої комерційної організації. Вона дає можливість господарюючим суб'єктам вийти з кризових ситуацій, забезпечити певний рівень конкурентоспроможності та ліквідності.

При здійсненні інвестиційної діяльності організація постійно зіштовхується з вибором: інвестиційних ресурсів, інвестиційного рішення, рівнем інвестиційного ризику тощо. Тобто рішення у сфері інвестиційних проектів є достатньо жорсткими, адже експерт завжди несе відповідальність за майбутню окупність вкладених у проект коштів.

Формування ефективної структури національної економіки можливе за умови активізації інвестиційної діяльності, яка може забезпечити розширення та модернізацію основних та обігових засобів мате-

ріального виробництва, розвиток інноваційної діяльності та інтелектуального капіталу, розвиток соціальної сфери країни.

Визначення інвестиційної діяльності наведено у другій статті Закону: України «Про інвестиційну діяльність». «Інвестиційною діяльністю є сукупність практичних дій громадян, юридичних осіб і держави щодо реалізації інвестицій» [9].

Багатогранність поняття «інвестиційна діяльність» призводить до протиріч і неузгодженості підходів, які застосовуються для розкриття його змісту та сутності. Як показав критичний аналіз наявних у науковій літературі визначень, існують різні підходи до розкриття поняття, найбільш поширені з яких такі:

- ✦ як інструмент;
- ✦ як процес-дія;
- ✦ як підсистема;
- ✦ як система управління [10].

У дослідженні «інвестиційна діяльність» розглядатиметься як система управління.

Важливим завданням при дослідженні управління інвестиційними ресурсами організації є вивчення їх структури та джерел залучення.

Щодо цього у ст. 10 даного Закону зазначено, що «Інвестиційна діяльність може здійснюватися за рахунок: власних фінансових ресурсів інвестора (прибуток, амортизаційні відрахування, відшкодування збитків від аварій, стихійного лиха, грошові

нагромадження і заощадження громадян, юридичних осіб тощо); позичкових фінансових коштів інвестора (облігаційні позики, банківські та бюджетні кредити); залучених фінансових коштів інвестора (кошти, одержані від продажу акцій, пайові та інші внески громадян і юридичних осіб); бюджетних інвестиційних асигнувань; безоплатних і благодійних внесків, пожертвувань організацій, підприємств і громадян [11].

Вивчаючи історію наукової думки щодо визначення економічної категорії «інвестиційні ресурси», на думку автора, до них відносяться: грошові кошти, земельні ділянки, об'єкти природокористування, будівлі та споруди, обладнання, прилади та пристрої, обчислювальна техніка, транспортні засоби, винаходи, корисні моделі, програмне забезпечення, ноу-хау, товарні знаки.

Альтернативним джерелом формування інвестиційних ресурсів організації є залучені інвестиційні ресурси, що формуються переважно за рахунок емісії цінних паперів і збільшення розмірів поточних зобов'язань. Також важливим джерелом залучених інвестиційних ресурсів є внески вітчизняних і зарубіжних інвесторів, які розподіляються на прямі та портфельні інвестиції.

Треба зауважити, що при визначенні оптимальної структури формування джерел залучення інвестиційних ресурсів слід враховувати рівень платоспроможності та фінансової стійкості організації.

У табл. 1 наведено класифікацію джерел інвестування господарюючих суб'єктів.

Таблиця 1

Класифікація джерел інвестування

Класифікаційна ознака	Характеристика
За видами власності	Державні: бюджетні кошти; пакети акцій; майно державної власності; державні позики тощо
	Інвестиційні: фінансові ресурси господарюючих суб'єктів, фізичних осіб, громадських організацій; кошти колективних інвесторів; кошти недержавних пенсійних фондів
За рівнем управління	Державні: державний бюджет; спецфонди; кредити тощо
	Регіональні: регіональний бюджет; регіональні позабюджетні фонди тощо
	Галузеві: галузеві та міжгалузеві позабюджетні фонди; бюджетні та банківські кредити тощо
За рівнем власників на рівні підприємства	Інституціональні: власні кошти; бюджетні кошти; позабюджетні фонди кредити тощо.
	Власні кошти: прибуток; амортизаційні відрахування; нематеріальні активи; тощо
	Залучені кошти: кошти отримані від продаж акцій тощо
За рівнем власників на рівні інноваційних проєктів	Позикові кошти: бюджетні, банківські та комерційні кредити тощо
	Кошти бюджетів та позабюджетних фондів
	Кошти господарюючих суб'єктів.
	Іноземні інвестиції

Під поняттям «управління інвестиційною діяльністю» розуміють, як правило, систему принципів і методів розробки та реалізації управлінських рішень, пов'язаних із здійсненням різних аспектів інвестиційної діяльності [12].

Управління інвестиційною діяльністю організації ґрунтується на таких принципах:

- ✦ розвитку та постійного удосконалення процесу управління;
- ✦ узгодженості досягнення цілей в часі;

- ✦ наукової обґрунтованості при прийнятті управлінських рішень;
- ✦ адекватності;
- ✦ єдності процесу розробки, виконання та контролювання в процесі використання інвестицій;

- ✦ цільовий розподіл інвестиційних ресурсів [13].

Управління інвестиційною діяльністю організації має ряд завдань, які спрямовані на досягнення її головної цілі при врахуванні інтересів власників у поточному та перспективному періодах (табл. 2).

Таблиця 2

Система основних завдань управління інвестиціями [14]

Головна ціль управління інвестиційною діяльністю	Основні задачі управління інвестиційною діяльністю, що спрямовані на реалізацію його головної цілі
Забезпечення максимізації доходу власників підприємства в поточному і перспективному періодах	1. Забезпечення достатньої інвестиційної підтримки високих темпів розвитку операційної діяльності підприємства
	2. Забезпечення максимальної доходності (прибутковості) окремих реальних і фінансових інвестицій та інвестиційної діяльності підприємства в цілому при встановленому рівні інвестиційного ризику
	3. Забезпечення мінімізації інвестиційного ризику по окремих реальних і фінансових інвестиціях та по інвестиційній діяльності підприємства в цілому при встановленому рівні їхньої доходності (прибутковості)
	4. Забезпечення максимальної ліквідності інвестицій і можливостей швидкого реінвестування капіталу при зміні зовнішніх і внутрішніх умов здійснення інвестиційної діяльності
	5. Забезпечення формування достатнього обсягу інвестиційних ресурсів в оптимальній структурі відповідно до прогнозованих обсягів інвестиційної діяльності
	6. Забезпечення фінансової рівноваги підприємства в процесі здійснення інвестиційної діяльності
	7. Пошук шляхів прискорення реалізації діючої інвестиційної програми підприємства

До основних результатів від поставлених завдань управління інвестиціями відносяться:

1. Забезпечення високих темпів економічного розвитку за рахунок інвестування найбільш ефективних напрямів діяльності організації.
2. Максимізація доходів (прибутків) від інвестиційної діяльності.
3. Досягнення фінансової стійкості та платоспроможності підприємства.
4. Скорочення термінів використання кредитних ресурсів.
5. Мінімізація інвестиційних ризиків.

Ефективність управління інвестиційною діяльністю сприяє прискоренню соціально-економічному розвитку організації у цілому, більш динамічному формуванню додаткових грошових потоків у вигляді прибутку від інвестицій та амортизаційних відрахувань.

Управління інвестиційною діяльністю та інвестиційними ресурсами має відповідати принципам стратегічного управління, оскільки управління інвестиціями має стратегічний характер для будь-якого суб'єкта господарювання (рис. 1).

Взагалі під інвестиційною стратегією слід розуміти систему довгострокових цілей інвестиційної діяльності організації, які досягаються за рахунок характеру формування інвестиційних ресурсів, визначення найбільш оптимальної послідовності етапів

реалізації та найбільш ефективних методів їх досягнення.

Забезпечення ефективності інвестиційної діяльності організації в короткостроковому й довгостроковому періодах можливе при застосуванні таких функцій управління: аналізі та прогнозуванні; плануванні (стратегічному, поточному, оперативному); організації; обліку, моніторингу (контролю); координації. Завдяки принципам стратегічного управління та застосуванню наведених функцій управління організація у результаті може розраховувати на максимізацію інвестиційного прибутку в поточному періоді та в перспективі.

Управління інвестиційними ресурсами організації, згідно з теорією управління, базується на розробці певної стратегії формування інвестиційних ресурсів (фінансових, реальних, інноваційних інвестицій). Тобто визначається загальна потреба в інвестиційних ресурсах, необхідних для реалізації інвестиційної стратегії організації, та розраховується можливість формування інвестиційних ресурсів за рахунок усіх можливих джерел: власних, залучених і позикових.

Дуже важливою складовою управління інвестиційною діяльністю організації є формування портфеля реальних інвестицій та проведення оцінки необхідних інвестиційних ресурсів відповідно до розробленої стратегії їх формування. Тобто здійснюється оцінка реальних і потенційних ресурсів організації для вибору стратегічних активів як об'єктів інвес-

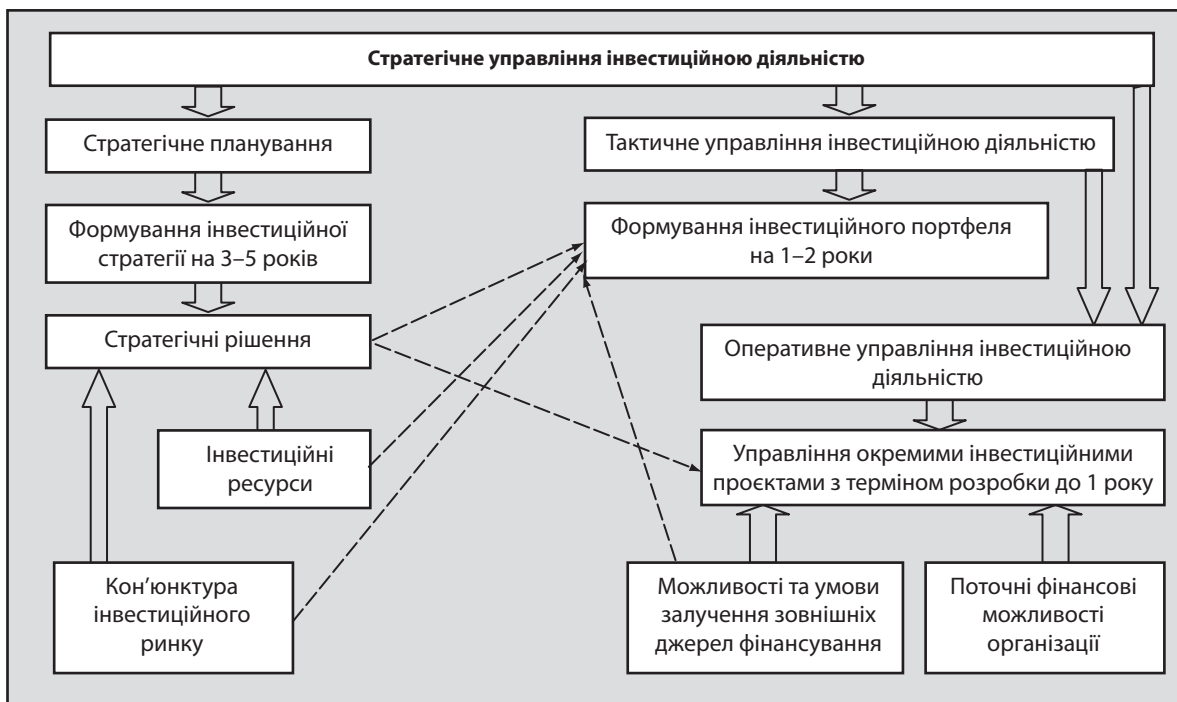

Рис. 1. Структурно-логічна схема стратегічного управління інвестиційною діяльністю організації

Джерело: розроблено автором на основі [15].

тування, які б задовольняли певним умовам та були здатні в короткострокові терміни забезпечити організації економічний та соціальний ефекти та підвищити її конкурентоспроможність на ринку.

Організаційне забезпечення управління інвестиційними ресурсами організації включає набір дій, які здійснюють структурні підрозділи організації, що забезпечують розробку та прийняття управлінських рішень щодо управління інвестиціями.

Інформаційне забезпечення управління інвестиційними ресурсами організації має вигляд системи показників, які необхідні для аналітичної роботи, планування, прийняття рішень і контролю за їх виконанням.

Контроль за виконанням поставлених завдань у сфері управління інвестиційними ресурсами організації повинен здійснюватися на основі впровадження системи контролінгу, яка на сьогодні вимагає розробки окремих методичних рекомендацій з проведення контролю за інвестиційною діяльністю. Крім того, менеджменту господарюючих суб'єктів необхідно звернути увагу на особливості залучення інвестицій у інноваційні проекти та визначити основні критерії, за якими необхідно контролювати повноту й ефективність освоєння інвестицій на певні цілі.

Ще одним важливим аспектом управління інвестиційними ресурсами організації є невизначеність показників інвестиційних проектів, яка обумовлена певними причинами, основними з яких є:

- ✦ невизначеність через відсутність інформації про повний перелік чинників, що впливають на рівень показників проекту;
- ✦ невизначеність через відсутність повної інформації про прогнозні значення показників, які характеризують чинники впливу на результативність проекту;
- ✦ невизначеність, яка зумовлена відсутністю інформації про кількісні залежності між чинниками впливу та показниками інвестиційного проекту.

Зниження ступеня перелічених видів невизначеностей має стати одним з основних напрямів управління інвестиційними ризиками в організації.

До основних напрямів підвищення ефективності управління інвестиційними ресурсами вітчизняних організацій в умовах нестабільної економічної ситуації сьогодення відносяться:

- ✦ забезпечення реалізації інвестиційного спрямування амортизаційної політики;
- ✦ спрощення доступу суб'єктів господарювання до довгострокових кредитів;
- ✦ удосконалення методичного апарату управління інвестиційною діяльністю;
- ✦ проведення оцінки інвестиційних проектів із урахуванням факторів ризику, ліквідності та інфляції.

Від уміння інвестувати залежить як розвиток, так і занепад (банкрутство) організації, обсяги та якість наданих послуг, розширення виробництва, можливість вирішення соціальних та економічних

проблем, поточний стан і розвиток фінансового та людського капіталів.

ВИСНОВКИ

У результаті проведеного дослідження зроблено висновок, що управління інвестиційними ресурсами організації є складним і трудомістким процесом, реалізація якого залежить від певних чинників як внутрішнього, так і зовнішнього характеру. Ефективність і результативність управління інвестиційними ресурсами організації залежить, з одного боку, від наявності науково обґрунтованої теоретико-методичної бази, з іншого – від уміння менеджменту господарюючого суб'єкта професійно використовувати отримані знання на практиці.

Перспективою подальших досліджень має стати розробка організаційно-методичного забезпечення управління інвестиційними ресурсами організації. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Бринь П. В. Особенности классификации инвестиционных ресурсов. *Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна. Економічна серія*. 2002. № 564. С. 175–178.
2. Амоша О. І., Чумаченко М. Г. Проблеми інвестування реструктуризації промисловості України. *Регіональна економіка*. 1999. № 2 (11). С. 45–56.
3. Билопольский Н. Г., Малигина В. Д., Цыбульская Л. А. Обеспечение эффективности управления промышленными предприятиями Украины в условиях реформирования экономики : монография. Донецк : ДонНУЭТ, 2008. 196 с.
4. Бланк И. А. Инвестиционный менеджмент : учеб. курс. Киев : Эльга ; Ника- Центр, 2004. 550 с.
5. Гриньова В. М., Коюда В. О., Лепейко Т. І., Коюда О. П. Інвестування : навч. посіб. Харків : ВД «ІНЖЕК», 2005. 664 с.
6. Логотова Т. Г., Анисимова О. Н., Бессонова С. И. Формирование инвестиционных ресурсов промышленных предприятий Украины : монография. Мариуполь : ПГТУ, 2009. 265 с.
7. Сімонова М. В. Оцінка інвестиційної привабливості України на основі аналізу методик, розроблених провідними міжнародними організаціями. *Вісник Житомирського державного технологічного університету*. 2012. № 1 (59). С. 283–287.
8. Чорна Л. О. Результативна стратегія досягнення інвестиційної привабливості підприємства. *Інвестиції: практика і досвід*. 2008. № 24. С. 4–6.
9. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 № 1560-XII. URL: <http://uazakon.ru/ukr/ukr-zakon-ob-investitsionnoydeyatelnosti.html>
10. Петренко Л. М. Теоретичні аспекти дослідження інвестиційної діяльності. *Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки*. 2012. Вип. 22. Ч. II. С. 42–48.
11. Зінченко О. А., Павліцій Д. О., Зінченко Д. С. Інвестиційні ресурси: сутність, механізм залучення та роль в економічному розвитку підприємства. *Reporter of the Priazovskiy State Technical University Section: Economic sciences*. 2017. Issue 33. P. 50–57.
12. Майорова Т. В. Інвестиційна діяльність : підручник. Київ : Центр учб. літ., 2009. 472 с.
13. Феєр О. В. Управління інвестиціями як складова інвестиційного механізму підприємства. *Економіка і суспільство*. 2016. Вип. 5. С. 256–259.
14. Гуроров О. І. Інвестиційний менеджмент : курс лекцій. Харків : ХНАУ, 2014. 203 с.
15. Зам'ятіна Н. В. Теоретико-методичні засади управління інвестиційною діяльністю підприємства. *Фінансовий простір*. 2013. № 3 (11). С. 138–142.

REFERENCES

- Amosha, O. I., and Chumachenko, M. H. "Problemy investuvannya restrukturyzatsii promyslovosti Ukrainy" [Problems of Investing in the Restructuring of Ukrainian Industry]. *Rehionalna ekonomika*, no. 2 (11) (1999): 45-56.
- Bilopolskiy, N. G., Malygina, V. D., and Tsybul'skaya, L. A. *Obespecheniye effektivnosti upravleniya promyshlennymi predpriyatiyami Ukrainy v usloviyakh reformirovaniya ekonomiki* [Ensuring the Effectiveness of Managing Industrial Enterprises of Ukraine in the Context of Economic Reform]. Donetsk: DonNUET, 2008.
- Blank, I. A. *Investitsionnyy menedzhment* [Investment Management]. Kyiv: Elga; Nika-Tsentr, 2004.
- Brin, P. V. "Osobennosti klassifikatsii investitsionnykh resursov" [Features of the Classification of Investment Resources]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu im. V. N. Karazina. Ekonomichna seriia*, no. 564 (2002): 175-178.
- Chorna, L. O. "Rezultativna stratehiia dosiahnennia investytsiinoi pryvablyvosti pidpriemstva" [Effective Strategy to Achieve Investment Attractiveness of the Enterprise]. *Investytsii: praktyka i dosvid*, no. 24 (2008): 4-6.
- Feier, O. V. "Upravlinnia investytsiinyamy yak skladova investytsiinoho mekhanizmu pidpriemstva" [Investment Management as a Component of the Investment Mechanism of the Enterprise]. *Ekonomika i suspiilstvo*, no. 5 (2016): 256-259.
- Hrynyova, V. M. et al. *Investuvannia* [Investment]. Kharkiv: VD «INZhEK», 2005.
- Hutorov, O. I. *Investytsiinyy menedzhment* [Investment Management]. Kharkiv: KhNAU, 2014.
- [Legal Act of Ukraine] (1991). <http://uazakon.ru/ukr/ukr-zakon-ob-investitsionnoydeyatelnosti.html>
- Logutova, T. G., Anisimova, O. N., and Bessonova, S. I. *Formirovaniye investitsionnykh resursov promyshlennykh predpriyatiy Ukrainy* [Formation of Investment Resources of Industrial Enterprises of Ukraine]. Mariupol: PGU, 2009.
- Maierova, T. V. *Investytsiina diialnist* [Investment Activity]. Kyiv: Tsentr uchb. lit., 2009.
- Petrenko, L. M. "Teoretychni aspekty doslidzhennia investytsiinoi diialnosti" [Theoretical Aspects of Investment Activity Research]. *Naukovi pratsi Kirovohrads'koho natsionalnoho tekhnichnoho universytetu. Ekonomichni nauky*, vol. II, no. 22 (2012): 42-48.
- Simonova, M. V. "Otsinka investytsiinoi pryvablyvosti Ukrainy na osnovi analizu metodyk, rozroblyenykh providnymy mizhnarodnymy orhanizatsiinyamy" [Assessment of Investment Attractiveness of Ukraine

Based on the Analysis of Methods Developed by Leading International Organizations]. *Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnogo tekhnolohichnoho universytetu*, no. 1 (59) (2012): 283-287.

Zamiatina, N. V. "Teoretyko-metodychni zasady upravlinnia investytsiinoiu diialnistiu pidpriemstva" [Theoretical and Methodological Principles of Investment Management of the Enterprise]. *Finansovyi prostir*, no. 3 (11) (2013): 138-142.

Zinchenko, O. A., Pavlishchii, D. O., and Zinchenko, D. S. "Investytsiini resursy: sutnist, mekhanizm zaluchennia ta rol v ekonomichnomu rozvytku pidpriemstva" [Investment Resources: Essence, Mechanism of Attraction and Role in Economic Development of the Enterprise]. *Reporter of the Priazovskiy State Technical University Section: Economic Sciences*, no. 33 (2017): 50-57.

УДК 005.331

JEL: M12; M14; M15; M31; M37; L14

СМАРТСТАФІНГ ЯК ІННОВАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА

© 2020 ЗОІДЗЕ Д. Р.

УДК 005.331

JEL: M12; M21; M51; M54; M55

Зоїдзе Д. Р. Смартстафінг як інноваційна технологія менеджменту підприємства

Мета статті полягає у дослідженні смартстафінгу як інноваційної технології менеджменту підприємства. У результаті узагальнення наявних підходів було визначено зміст поняття «смартстафінг». Запропоновано розглядати смартстафінг як інноваційну управлінську проєктно орієнтовану інтернет-технологію, що дозволяє регулювати попит і пропозицію трудових ресурсів через надання персоналу з необхідними компетенціями за розкладом або на вимогу. Розкрито модель організації відносин смартстафінгу. Проведено порівняння смартстафінгу з аутстафінгом та аутсорсингом. Систематизовано й узагальнено основні функції смартстафінгу. Досліджено переваги смартстафінгу для роботодавців, працівників та економіки країни в цілому. Серед переваг, які смартстафінг надає менеджменту підприємства, можна назвати такі: раціональне та повне використання трудових ресурсів; прискорення пошуку персоналу з необхідними компетенціями; мінімізація витрат на персонал; інтенсифікація розвитку компанії. З'ясовано, що смартстафінг виступає так званою соціальною платформою, на якій відбувається динамічний перерозподіл наявних трудових ресурсів. Визначено сектори економіки, де доцільно використовувати технологію смартстафінгу, а саме: комплексний аудит і консалтинг; аналіз і прогнозування кон'юнктури ринку; стандартизація, метрологія та сертифікація; інтегровані маркетингові комунікації. Головним недоліком відносин смартстафінгу виступає їх абсолютна обумовленість існуванням інформаційних технологій, а отже, і залежність від них. Метою подальших досліджень у цьому напрямку має стати розв'язання завдань, що перешкоджають ефективному застосуванню смартстафінгу на підприємствах. Особливе місце серед них займає необхідність інституційного оформлення відносин смартстафінгу в системі менеджменту вітчизняних підприємств.

Ключові слова: смартстафінг, аутстафінг, аутсорсинг, інтернет-портал, функції смартстафінгу, переваги смартстафінгу.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2020-4-439-446>

Рис.: 4. **Табл.:** 1. **Бібл.:** 9.

Зоїдзе Діана Романівна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту і адміністрування, Національний фармацевтичний університет (вул. Пушкінська, 53, Харків, 61002, Україна)

E-mail: 270214@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1180-937X>

УДК 005.331

JEL: M12; M21; M51; M54; M55

Зоїдзе Д. Р. Смартстаффинг как инновационная технология менеджмента предприятия

Цель статьи заключается в исследовании смартстаффинга как инновационной технологии менеджмента предприятия. В результате обобщения имеющихся подходов было определено содержание понятия «смартстаффинг». Предложено рассматривать смартстаффинг как инновационную управленческую проєктно ориентированную интернет-технологію, позволяющую регулировать спрос и предложение трудовых ресурсов путем предоставления персонала с необходимыми компетенциями по расписанию или по требованию. Раскрыта модель организации отношений смартстаффинга. Проведено сравнение смартстаффинга с аутстаффингом и аутсорсингом. Систематизированы и обобщены основные функции смартстаффинга. Исследованы преимущества смартстаффинга для работодателей, работников и экономики страны в целом. Среди преимуществ, которые смартстаффинг предоставляет менеджменту предприятия, можно назвать следующие: рациональное и полное использование трудовых ресурсов, ускорение поиска персонала с необходимыми компетенциями, минимизация затрат на персонал, интенсификация развития компании. Выяснено, что смартстаффинг выступает так называемой социальной платформой, на которой происходит динамическое перераспределение имеющихся трудовых ресурсов. Определены сектора экономики, где целесообразно использовать технологию смартстаффинга, а именно: комплексный аудит и консалтинг; анализ и прогнозирование кон'юнктуры рынка; стандартизация, метрологія и сертификация; интегрированные маркетинговые коммуникации. Главным недостатком отношений смартстаффинга выступает их абсолютная обусловленность существованием информационных технологий, и зависимость от них. Целью дальнейших исследований в этом направлении должно стать решение задач, препятствующих эффективному применению смартстаффинга на предприятиях. Особо